

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Repetitur Antiphona.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Repetitur Antiphona.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Repetitur Antiphona.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Repetitur Antiphona.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Repetitur Antiphona.

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Repetitur Antiphona.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim Pontifex, accepta mitra, facit iterum quinque cruces cum pollice de eodem oleo Catechumenorum in eisdem locis altaris, et eo ordine, prout prius fecit, dicens, dum singulas cruces facit:

Sancti ✠ ficétur et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Virginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote altare incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat iterum, schola seu ministris prosequentibus, *Responsorium*:

Dirigátur * orátio mea, sicut incensum in conspéctu tuo Dómine.

Ÿ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit iterum semel altare ad dexteram, illud incensando; quo facto, restituto thuribulo Sacerdoti, et *Responsorio* finito, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et **ministri.** Flectámus génua. **R.** Leváte.

Adésto Dómine dedicatióni hujus mensæ tuæ, et in eam, quæ a nobis indignis sancto liníta est óleo, bene ✠ dictionis et sancti ✠

Repetitur Antiphona.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Repetitur Antiphona.

Et despéxit óculus meus inimicos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiat auris mea.

Repetitur Antiphona.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Repetitur Antiphona.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Repetitur Antiphona.

Adhuc multiplicábuntur in senécta úberi: * et bene patientes erunt, ut annúntient:

Repetitur Antiphona.

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

ficatiónis tuæ virtútem, et consecratiónem infúnde: Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Alia Oratio.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc quod in honórem tuum, et in memóriam Sancti tui **N.** nos indigni consecrámus, virtúte tuæ bene ✠ dictionis sanctífica: et ómnibus te hic invocántibus, atque in te sperántibus auxilií tui munus osténde; ut huic altári impósita múnera semper accépta fieri dignéris; et in eo Sacramentórum virtus, et votórum semper obtineátur efféctus. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Qua finita, Pontifex incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam:

Unxit te Deus * Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Repetitur Antiphona.

Lingua mea calamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Repetitur Antiphona.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Repetitur Antiphona.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Repetitur Antiphona.

Spécie tua, et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Repetitur Antiphona.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Repetitur Antiphona.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Repetitur Antiphona.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiόνis virga regni tui.

Repetitur Antiphona.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Repetitur Antiphona.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Repetitur Antiphona.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Repetitur Antiphona.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Repetitur Antiphona.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Repetitur Antiphona.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Repetitur Antiphona.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis aúreis circúmacta varietátibus.

Repetitur Antiphona.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Repetitur Antiphona.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Repetitur Antiphona.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi

Et non dicitur Glória Patri.

Incepta Antiphona, Pontifex, accepta mitra, iterum facit quinque cruces de sancto Chrismate cum pollice dexteræ manus in medio tabulæ altaris, et in quatuor ejus angulis, ordine supra posito, pag. 167. ad quamlibet crucem dicens:

Sancti ✠ ficétur, et conse ✠ crétur lapis iste. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, in honórem Dei, et gloriósæ Vírginis Mariæ, atque ómnium Sanctórum, ad nomen, et memóriam Sancti N. Pax tibi.

Deinde Pontifex, accepto thuribulo a Sacerdote incensante, imposito, et benedicto, ut prius, incenso, stans cum mitra inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Responsorium:

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo Dómine.

Ÿ. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Quo incepto, Pontifex circuit semel altare ad sinistram, illud incensans, ut prius; quo incensato, restituto thuribulo Sacerdoti, et Antiphona finita, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: Flectámus génua. R. Leváte.

Descéndat, quæsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre, qui et dona nostra, et pópuli tui in eo sanctificet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Qua dicta, Pontifex inchoat, et schola seu ministri prosequuntur, Antiphonam:

Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatió- nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Repetitur Antiphona.

Proptérea non timébimus dum

fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Repetitur Antiphona.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Repetitur Antiphona.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Repetitur Antiphona.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Repetitur Antiphona.

Deus in médio ejus, non movébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Repetitur Antiphona.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Repetitur Antiphona.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Repetitur Antiphona.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Repetitur Antiphona.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Repetitur Antiphona.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex, accepta mitra, fundit et spargit oleum Catechumenorum, et Chrisma pariter desuper altare, illud manu dextera confricans, liniens, et perungens. Quo facto, incipit, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam:

Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dóminus: créscere te fáciat Deus meus, sicut arénam maris: et donet tibi de rore cœli benedictiónem.

Ps. 86. Fundaménta ejus. pag. 122. Et non dicitur Glória Patri.

Finito Psalmo, Pontifex stans cum mitra, dicit:

Lápidem hunc, fratres caríssimi, in quo unguéntum sacræ unctiósni effúnditur, ad suscipiéndã pópuli sui vota et sacrificia, orémus ut Dóminus noster bene ✠ dicat, et cónse ✠ cret, et quod est unctum a nobis, sit unctum in nómine ejus: ut plebis vota suscipiat, et altári per sacram unctiósne perfécto, dum propitiatiósne sacrórum impónimus, ipsi propitiátóres Dei esse mereámur. Per Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo, et Spíritu sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. R. Amen.

Quo dicto, inchoat, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam:

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo, ófferens super illud holocáusta: et ímmolans víctimas, fecit sacrificium vespertinum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israël.

Qua finita, stans adhuc cum mitra, dicit:

Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplícis implorémus, fratres caríssimi, ut altáre hoc sacrificiis spirituális imbuéndum, nostræ vocis exorátus officio præsentí bene ✠ dictione sanctificet, atque in eo semper oblatiósne famulórum suórum stúdio sanctæ devotiósne impósitas bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare dignétur; et spirituáli placátus incenso précibus familiæ suæ promptus exauditor assistat. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Deinde benedicit incensum super altare cremandum, stans ibidem, deposita mitra, et dicens:

V. Dómine exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnipotens, cui assistit exercitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále et igneum esse cognóscitur, dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnesque infirmitátes, atque insídiæ inimíci odórem ejus sentiéntes effúgiant, et separéntur a plásmate tuo, quod pretiósó Fílii tui Sánguine redemísti, ut nunquam lædátur a morsu iníqui serpéntis. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Deinde aspergit ipsum aqua benedicta, et accepta mitra, format propria manu ex ipso incenso quinque cruces, quamlibet de quinque granis, super illa quinque loca altaris, in quibus cruces de aqua et oleo ac Chrismate factæ prius fuerunt, et super quamlibet crucem thuris ponit unam crucem factam de subtili candela, ad mensuram crucis de granis incensi factæ, et cujuslibet crucis capita accenduntur, ut cum ipsis thus comburatur, et cremetur. Omnibus autem crucibus accensis, Pontifex, deposita mitra, flexis coram altari genibus, inchoat, schola seu ministris prosequentibus:

Allelúja. *V.* Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde.

Nisi Consecratio hujusmodi fieret inter Dominicam Septuagesimæ, et Festum Paschæ Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi, quia tunc, omisso Allelúja, dicitur Versus tantum. Quo dicto, surgit Pontifex stans ibidem versus ad altare, sine mitra, et schola seu ministri cantant Antiphonas duas sequentes:

Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Alia Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa; et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Quibus finitis, Pontifex adhuc stans ante altare sine mitra, dicit:

Orémus. Et ministri: *Flectámus génua.* *R.* Leváte.

Dómine sancte, Pater omnipotens ætérne Deus, clemens, et propítius, preces nostræ humilitátis exáudi, et respice ad hujus altáris tui holocaustum, quod non igne visibili probétur, sed infúsum sancti Spíritus tui grátia in odórem suavitátis ascéndat, et legítimè se suméntibus Eucharístia medicábilis fiat, ad vitámque proficiat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Post hæc combustis candelis et thure, cineres illius combustionis per unum ex ministris cum spatulis ligneis abraduntur, et collecti in aliquo vase, projiciuntur in sacrarium. Interim Pontifex sine mitra stans ante gradus altaris, versus ad altare, dicit:

Orémus. Et ministri: *Flectámus génua.* *R.* Leváte.

Deus omnipotens, in cujus honórem, ac beatíssimæ Virgínis Mariæ, et ómnium Sanctórum, ac nomen et memóriam Sancti tui *N.* nos indigni altáre hoc consecrámus, clemens et propítius preces nostræ humilitátis exáudi: et præsta; ut in hac mensa sint libámina tibi accépta, sint grata, sint pínguia, et sancti Spíritus tui semper rore perfúsa; ut omni témpore hoc in loco supplicántis tibi familiæ tuæ anxietátes réleves, ægritúdiines cures, preces exáudias, vota suscipias, désideráta confírmes, postuláta concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde eodem modo stans, dicit mediocri voce, extensis manibus ante pectus, hanc Præfationem:

Per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda. *R.* Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, et clemens: cujus nec inítium, nec finis advértitur; qui quantus es, tantus esse voluísti, sanctus scilicet, ac mirábilis Deus, cujus majestátem eleménta non cápiunt. Te benedicimus, te súpplices deprecámur, ut tibi sit altáre hoc, sicut illud quod Abel salutáris mystérii in passióne præcúrsor, jugulátus a fratre, novo sáanguine ímbuit, et sacrávit. Sit tibi Dómine altáre hoc, sicut illud quod Abraham pater noster, qui vidére te méruit, fabricávit, et invocáto tuo nómine, consecrávit. In quo sacérdos Melchisedech sacrificii formam triumphális expréssit. Sit tibi Dómine altáre hoc, sicut illud, super quod Abraham seminárium fidei nostræ Isaac filium suum, dum tibi toto corde crédidit, toto corde impósuit. In quo salutáris mystérii sacraméntum domínice Passiόνis osténsus est, dum offértur Fílius, Agnus occíditur. Sit tibi Dómine altáre hoc, sicut illud quod Isaac púteum profúndæ puritátis invéniens, abundántiæ ei nomen impónens, tuæ majestáti dicávit. Sit tibi Dómine altáre hoc, sicut ille lapis quem Jacob suppónens cápiti suo, ascéndentes et descendentes Angelos per scalæ mystérium, somno revelánte, cognóvit. Sit tibi Dómine altáre hoc, sicut illud quod Móyses, susceptis mandátis, in præfiguratióne Apostólica, duódecim lápidum constructióne firmávit. Sit tibi Dómine altáre hoc, sicut illud quod Móyses septem diérum purificatióne mundávit, et cœlesti tuo collóquio, Sancta Sanctórum vocávit. Sicut locúsus es ad Móysen, dicens: Si quis tetigerit altáre hoc, sanctificátus habeátur. Sit in hoc ergo altári innocétiæ cultus, immolétur superbia, iracúndia jugulétur, luxúria, omnisque libído feriátur, offe-

rátur pro turtúribus sacrificium castitátis, et pro pullis columbárum innocéntiæ sacrificium.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiri possit:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex, accepta mitra, inungit cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto, frontem altaris in modum crucis, inchoans, schola seu ministris prosequentibus, Antiphonam:

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúja.

Ps. 67. Exsúrgat Deus. pag. 75.

Quo dicto, Pontifex, deposita mitra, dicit:

Orémus.

Majestátem tuam, Dómine, humíliter implorámus, ut altáre hoc sacræ unctiónis libámine ad suscipiéndam pópuli tui múnere inunctum poténter bene ✠ dicere et sancti ✠ ficare dignéris; ut quod nunc a nobis indignis, sub tui nóminis invocatióne, in honórem beatíssimæ Virgínis Mariæ, et ómnium Sanctórum, atque in memóriam sancti tui *N.* sacrosánci Chrismatis unctiône delibútum est, pláceat tibi, atque altáre máneat perpétuum; ut quicquid deinceps super illud oblátum sacratúmve fúerit, dignum tibi fiat holocáustum, atque ómnium hic offeréntium sacrificia a te pio Dómino benigne suscipiántur, et per ea víncula peccatórum nostrórum absolvántur, máculæ deleántur; véniæ impetréntur; et grátiae acquirántur: quatenus una cum Sanctis, et Eléctis tuis vitam percípere mereámur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, cum pollice dexteræ manus Chrismate intincto, inungit in modum crucis conjunctiones mensæ seu tabulæ altaris et tituli, sive stípitis, in quatuor angulis, quasi illa conjungens, ad singulas cruces dicens:

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.

Deinde deposita mitra, dicit:

Orémus.

Súplices te deprecámur, omnipotens ætérne Deus, per unigénitum Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum, ut altáre hoc sanctis úsibus præparátum, cœlesti bene ✠ dictione sanctifices; et, sicut Melchisedech sacerdotis præcipui oblatiõem dignatiõem mirábili suscepisti, ita impósita huic novo altári múnere, semper accépta ferre dignéris: ut pópulus, qui in hanc Ecclésiæ domum sanctam convéniet, per hæc libámina cœlesti sanctificatiõem salvátus, animárum quoque suárum salutem perpétuam consequátur. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Post hæc Subdiaconi abstergunt diligenter cum mantilibus telæ grossæ mensam altaris; et Pontifex accedit ad sedem suam juxta altare, in qua cum mitra sedens fricat bene manus cum medulla panis, ac lavat, et extergit. Quo facto, Subdiaconis seu Acolythi præsentantibus ipsi Pontifici tobaleas novas et mundas, ac vasa, et ornamenta ad cultum Dei, et altaris consecrati pertinentia, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans benedicit illa, dicens:

BENEDICTIO TOBALEARUM,

VASORUM, ET ORNAMENTORUM ALTARIS CONSECRATI.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

V. Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens, et miséricors Deus, qui ab initio utilia et necessaria hominibus creásti, quique per famulum tuum Móysen vestiménta pontificalia, et sacerdotalia, seu levítica Sacerdotibus, et Levítis, atque ornámata et lintheamina facere famulum tuum Móysen per quadraginta dies docuísti, atque étiam quæ Maria téxuit et fecit, in usum ministérii tabernáculi fœderis ordinásti, purificare, bene ✠ dicere, sancti ✠ ficare, et conse ✠ crare per nostræ humilitátis servítium dignéris hæc ornámata et lintheamina in usum altaris tui, ut divinis cultibus et sacris mystériis apta exsistant, hisque confectiõem Córporis et Sanguinis Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri dignis pareátur famulátibus: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde aspergit illa aqua benedicta. Tum ministri ponunt super altare Chrismale, sive pannum lineum ceratum, ad mensuram altaris factum, deinde vestiunt altare tobaleis, et ornamentis benedictis, ponentes desuper crucem, et alia ornamenta. Interim Pontifex stans ibidem, inchoat Antiphonam primam, schola seu ministris prosequentibus ipsam, et alias Antiphonas sequentes, et Responsoria cum suis Versibus, et Psalmis:

Antiphona.

Circúdate, Levítæ, altáre Dómini Dei, vestíte vestiméntis albis, estóte et vos canétes hymnum novum dicétes, allelúja.

V. Mirábilis Deus in Sanctis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Alia Antiphona:

Circúdate Sion, et complectímmini eam, narráte in túrribus ejus. *V.* Magnus Dóminus et laudábilis nimis, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.